

MSB 243

MORE SEED AND BREAD

KORTE BIJBELSE BOODSCHAPPEN VAN

THE WORD OF TRUTH MINISTRY

oprichter: Otis Q. Sellers – directeur: David R. Hettema

Openbaring 20

Oordeel en het einde van de satan

Door Milton B. Hammond

De meeste conventionele Bijbelgeleerden kijken naar de gebeurtenissen die in Openbaring 20 worden beschreven en gaan ervan uit dat het Koninkrijk van God, zoals door Jezus Christus in de evangeliën wordt verkondigd, de duizendjarige regering van Christus op aarde is (na zijn *PAROUSIA* en de slag van Armageddon). Hun veronderstelling gaat voorbij aan de komst van het Koninkrijk van God dat voorafgaat aan het duizendjarige rijk, ook wel “de Dag van Christus” en “Aionische Tijden” genoemd. Ze ontkennen de waarheid dat Christus vandaag de dag in het verborgene regeert vanaf zijn troon in de hemel over zijn voetbank, de aarde. Zoals Jesaja heeft gezegd: **“Zo zegt de HERE: De hemel is mijn troon en de aarde de voetbank mijner voeten”** (Jes.66:1).¹ Deze Bijbelgeleerden negeren ook de drie opstandingen in I Corinthe 15:22-25, waar staat: **“Want evenals in Adam allen sterven, zo zullen ook in Christus allen levend gemaakt worden. Maar ieder in zijn eigen rangorde: (1) Christus als eersteling (de eerste gezalfden), vervolgens (2) die van Christus zijn bij zijn komst (de martelaren bij zijn *PAROUSIA*); daarna (3) het einde (*TO TELOS*, de laatste groep, bij de grote witte troon), wanneer Hij het koningschap aan God de Vader overdraagt, wanneer**

¹ Tenzij anders vermeld, zijn de citaten uit de NBG-vertaling van 1951.

Hij alle heerschappij, alle macht en kracht onttroond zal hebben. Want Hij moet als koning heersen, totdat Hij al zijn vijanden onder zijn voeten gelegd heeft.” De eerste opstanding brengt de mensen tot leven die zijn uitverkoren om op aarde te leven in het Koninkrijk van God, terwijl de tweede opstanding mensen tot leven brengt die in de verdrukking zijn gemarteld. Voor een onderzoek van de gebeurtenissen die onmiddellijk volgen op de *PAROUSIA* van Christus, moeten we naar Openbaring 20 gaan voor het enige relevante verslag.

Openbaring 20 begint met het binden van de satan, de boze. Er staat: **“En ik (Johannes) zag een engel nederdalen uit de hemel met de sleutel des afgronds en een grote keten in zijn hand; en hij greep de draak, de oude slang, dat is de duivel en de satan, en hij bond hem duizend jaren, en hij wierp hem in de afgrond en sloot en verzegelde die boven hem, opdat hij de volkeren niet meer zou verleiden, voordat de duizend jaren voleindigd waren; daarna moet hij voor een korte tijd worden losgelaten”** (Openb.20:1-3). De satan wordt gedurende het Koninkrijk in bedwang gehouden door de Heilige Geest, gebaseerd op de controle die God de mensheid oplegt voor een rechtvaardig Koninkrijk. Elke opstandige persoon zal worden verwijderd, net zoals Ananias en Saffira in Handelingen 5:1-10. Zij stierven omdat zij tegen de Heilige Geest hadden gelogen. Maar tijdens de duizendjarige regering van Christus wordt de satan in de bodemloze put (afgrond) geworpen, gevangen gehouden, en is niet langer vrij om over de aarde te zwerven en de mensheid te misleiden.

Hier is wat achtergrondinformatie op zijn plaats. De satan maakte deel uit van de oorspronkelijke schepping van God en hij heeft een positie bekleed onder de hoogste orde van Gods machtigen, de cherubijnen. Zoals Ezechiël zegt: **“Gij waart een beschuttende cherub met uitgespreide vleugels; Ik (God) had u een plaats gegeven: gij waart op de heilige berg der goden, wandelend te midden van vlammende stenen (de geesten van God). Onberispelijk waart gij in uw wandel, vanaf de dag dat gij geschapen werdt, totdat er onrecht in u werd gevonden: door uw uitgebreide handel (bedrieglijke daden) zijt gij vervuld geraakt met geweldenarij en kwaamt gij tot zonde. Van de berg der goden verbande Ik u en deed u weg, gij beschuttende cherub, van tussen de vlammende stenen. Trots was uw hart op uw schoonheid - met uw luister hebt gij ook uw wijsheid teniet doen gaan. Ter aarde wierp Ik u neer, en maakte u tot een schouwspel voor koningen om met leedvermaak naar u te zien (zo groot was zijn schande). Door uw vele ongerechtigheden, door het onrecht bij uw koophandel, hebt gij uw heiligdommen ontwijfd. Vuur deed Ik oplaaien uit uw midden - dat verteerde u! Ik maakte u tot as (definitieve vernietiging) op de grond voor de ogen van allen die u zagen. Allen die onder de volken u kennen, ontzetten zich over u; een verschrikking zijt gij geworden, verdwenen zijt gij - voor altijd!”** (Ezech.28:15-20). Zo beschrijft God de aard van de satan en zijn uiteindelijke einde. Jesaja beschrijft zijn grootste zonde als volgt: **“En gij overlegdet nog wel: Ik zal ten hemel opstijgen, boven de sterren Gods (engelen, hemelse heerscharen) mijn troon oprichten en zetelen op de berg der samenkomst (Hebreeuws: *MÔ'ĒD*, een religieuze bijeenkomst) ver in het noorden; ik wil opstijgen boven de hoogten der wolken, mij aan de Allerhoogste gelijkstellen”** (Jes.14:13-14). Dat was de houding van de satan en die stond in direct conflict met Yahweh. Het eerste gebod dat aan Israël werd gegeven, was: **“Gij zult geen andere goden voor mijn aangezicht hebben”** (Ex.20:3). Wanneer God Zichzelf beschrijft als een **“naijverig (jaloers) God”** (Ex.20:5), bedoelt Hij dat Hij geen rivalen toestaat. De uitspraak van de satan over zijn rivaliteit betekende ook zijn eigen doodvonnis.

In Openbaring 20 krijgt Johannes meer informatie: **“En wanneer de duizend jaren voleindigd zijn, zal de satan uit zijn gevangenis worden losgelaten, en hij zal uitgaan om de volkeren aan de vier hoeken der aarde te verleiden, Gog en Magog (groot en klein), om hen tot de oorlog te verzamelen, en hun getal is als het zand der zee. En zij kwamen op over de breedte der aarde en**

omsingelden de legerplaats der heiligen en de geliefde stad (Jeruzalem); en vuur daalde neder uit de hemel en verslond hen (de rebellen), en de duivel, die hen verleidde, werd geworpen in de poel van vuur en zwavel, waar ook het beest en de valse profeet zijn (geworpen), en zij zullen dag en nacht gepijnigd (beproefd) worden in alle eeuwigheden (voor de aionen der aionen)” (Openb.20:7-10). Zo is het definitieve lot van de satan bezegeld en is zijn macht volledig vernietigd. Hij is een machtig geschapen wezen dat veel goeds had kunnen doen als de “bedekkende cherub”, maar hij verloor zijn positie en zal op die dag worden vernietigd als een voorbeeld voor alle mensen en de hemelse heerscharen die zouden proberen te wedijveren met Gods grootheid en macht. Gods karakter houdt een enorme liefde voor zijn schepping in, beschreven als “zijn genade”, en daarmee vereist zijn oordeel (rechtvaardige orde) dat zijn wil nauwgezet wordt gevolgd door al zijn heiligen (zij die door Christus zijn uitverkoren voor een speciale dienst, niet de mensen die door de katholieke kerk als heiligen zijn aangemerkt).

De duizendjarige regering van Christus begint met de tweede van de drie opstandingen die eerder in I Corinthe 15:23 zijn genoemd: “die van Christus zijn bij zijn komst (*PAROUSIA*).” Johannes zegt: **“En ik zag tronen, en zij zetten zich daarop, en het oordeel werd hun gegeven; en (ik zag) de zielen van hen, die onthoofd waren om het getuigenis van Jezus en om het woord van God, en die noch het beest noch zijn beeld hadden aanbeden en die het merkteken niet op hun voorhoofd en op hun hand ontvangen hadden; en zij werden weder levend en heersten als koningen met Christus, duizend jaren lang. De overige doden werden niet weder levend, voordat de duizend jaren voleindigd waren. Dit is de eerste (belangrijkste) opstanding. Zalig en heilig is hij, die deel heeft aan de eerste opstanding: over hen heeft de tweede dood geen macht, maar zij zullen priesters van God en van Christus zijn en zij zullen met Hem als koningen heersen, die duizend jaren”** (Openb. 20:4-6).

Dit is vrijwel alles wat we weten over de duizendjarige regering van Christus. We weten dat de beproeving van de grote verdrukking een gezelschap van heiligen en volken op aarde heeft opgeleverd die de gerechtigheid van God heeft aangetoond. Deze aarde is eindelijk gereinigd van de zondigheid en de goddeloosheid van de heerschappij van de satan over de aarde.

Er is een vraag gerezen over de verschillen tussen de oordelen hier in Openbaring 20 en de “gelijkenis van de schapen en de bokken” in Mattheüs 25. Aangezien de gelijkenissen van ‘de tien maagden en het bruiloftsfeest’ en ‘de talenten’ aan voorafgaan, is het logisch om dit oordeel op een figuurlijke manier op te vatten in plaats van te proberen deze gelijk te stellen aan het oordeel in Openbaring. Aangezien beide voorafgaande gelijkenissen verwijzen naar de voorbereiding van mensen die in het Koninkrijk van God hebben geleefd, verwijst deze gelijkenis ook naar de bescherming en troost die aan de Joden² wordt geboden in de tijd van verdrukking.

Zonde is de huidige gang van zaken in deze wereld en zelfs wij, die in Christus geloven, kunnen niet ontsnappen aan de verlamme invloed ervan. De apostel Paulus zegt ons in Efeziërs: **“Ook u, hoewel gij dood waart door uw overtredingen en zonden, waarin gij vroeger gewandeld hebt overeenkomstig de loop dezer wereld, overeenkomstig de overste van de macht der lucht (deze omgeving, de satan), van de geest, die thans werkzaam is in de kinderen der ongehoorzaamheid, - trouwens, ook wij allen hebben vroeger daarin verkeerd, in de begeerten van ons vlees, handelende naar de wil van het vlees en van de gedachten, en wij waren van nature, evenzeer als de overigen, kinderen des toorns – ”** (Ef.2:1-3). Zonder Christus waren wij dood, en de satan kon met ons doen wat hij wilde, maar God zij dank dat Hij voor ons heeft gezorgd en ons heeft bewaard

² De schrijver blijkt hier geen onderscheid te maken tussen ‘Joden’ en ‘Israëlieten’; ten tijde van de verdrukking is heel Israël, alle stammen, verenigd (vert.).

door de Heer Jezus Christus te zenden om de mensheid te redden. Paulus vervolgt: **“God echter, die rijk is aan erbarming, heeft, om zijn grote liefde, waarmede Hij ons heeft liefgehad, ons, hoewel wij dood waren door de overtredingen mede levend gemaakt met Christus, - door genade zijt gij behouden - , en heeft ons mede opgewekt en ons mede een plaats gegeven in de hemelse gewesten (onder de verhevenen), in Christus Jezus, om in de komende eeuwen de overweldigende rijkdom zijner genade te tonen naar (zijn) goedertierenheid over ons in Christus Jezus”** (Ef.2:4-7). Onze redding heeft dus een doel, namelijk om aan de hele wereld de grote en overweldigende genade van God jegens zijn schepping te tonen. Deze genade is een liefde en gunst die niet gebaseerd is op enige verdienstelijke eigenschap, maar die volkomen onverdiend is tot eer van Gods overweldigende genade.

Nu gaat Johannes in Openbaring verder met de beschrijving van de laatste en derde opstanding, waarnaar ook in I Corinthe 15:24 wordt verwezen met de woorden “daarna het einde”. Dit is de *TO TELOS* of de laatste en definitieve groep. Johannes beschrijft het als volgt: **“En ik zag een grote witte troon en Hem, die daarop gezeten was, voor wiens aangezicht de aarde en de hemel vluchtten, en geen plaats werd voor hen gevonden. En ik zag de doden, de groten en de kleinen, staande voor de troon, en er werden boeken geopend. En nog een ander boek werd geopend, het (boek) des levens; en de doden werden geoordeeld op grond van hetgeen in de boeken geschreven stond, naar hun werken. En de zee gaf de doden, die in haar waren, en de dood en het dodenrijk (*HADES*, de toestand van de dood met uitzicht op de opstanding) gaven de doden, die in hen waren, en zij werden geoordeeld, een ieder naar zijn werken. En de dood en het dodenrijk werden in de poel des vuurs geworpen (het symbool van de definitieve vernietiging). Dat is de tweede dood: de poel des vuurs. En wanneer iemand niet bevonden werd geschreven te zijn in het boek des levens, werd hij geworpen in de poel des vuurs”** (Openb.20:11-15). Paulus laat in I Corinthe 15:26-28 weten: **“De laatste vijand, die onttroond wordt, is de dood, want alles heeft Hij aan zijn voeten onderworpen. Maar wanneer Hij zegt, dat alles onderworpen is, is blijkbaar Hij (God) uitgezonderd, die Hem alles onderworpen heeft. Wanneer alles Hem onderworpen is, zal ook de Zoon zelf Zich aan Hem onderwerpen, die Hem alles onderworpen heeft, opdat God zij alles in allen (alles voor iedereen).”**

De mensen op aarde zullen op de proef zijn gesteld en voorbereid zijn op Gods rechtvaardige orde wanneer Hij zijn woonplaats onder de mensen zal vestigen. Het valt buiten het bestek van deze studie om in te gaan op Gods plan voor de nieuwe hemel en de nieuwe aarde, dat is beschreven in Openbaring 21 en 22. Daarin staat bijna alles wat we er vandaag de dag over kunnen weten. Maar we kunnen er zeker van zijn dat, aangezien we deze kennis nodig zullen hebben in onze dienst voor God, Hij ons, als de liefhebbende God die Hij is, genadig zal voorbereiden en onderwijzen. Op een dag zullen we allemaal “Halleluja” zeggen, wat “Geprezen zij de Heer” betekent. Dan zal het volk van God een nog heerlijker dag zien, de Dag van God, die de nieuwe hemel en de nieuwe aarde is.

Gepubliceerd op 25 april 2000